

de vidste, hvor de egentlig stod, også har kommentarer, når nu loven bliver ført ud i livet.

Men jeg er sådan set enig i, at vi har en interesse i samfundet i, at der i så bredt et omfang som muligt bliver givet vurderinger af, hvordan en lov skal forstås, og hvordan man opfatter den, og derfor har jeg også som skatteminister været med til at udvide listen over personer, som får tilsendt lovforslag, for at få deres ideer til det. Men jeg kan ikke pålægge dem, jeg kan ikke tvinge dem til at give et svar tilbage.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Frank Aaen for anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Derfor kan det jo godt overvejes igen, om Folketinget burde have sit eget instrument til at prøve at gå lovgivningen igennem med andre briller – og det er ikke nogen kritik af Advokatrådet, af revisorerne, af Dansk Industri og de andre, men de ser jo på det med deres øjne – sådan at vi på anden måde sikrer, at der også er nogle, der ser på det med andre måske mere samfundsmæssige øjne. Det tror jeg altså er en vigtig problemstilling, som vi kommer til at vende tilbage til.

Så vil jeg bare lige sige til det om værneregler, hvor skatteministeren i sit første svar sagde, at man nu sørger for, at det her med værneregler ikke bliver misbrugt: Hvis vi kigger hele skattehistorien igennem, kan vi se, at der har været utallige tilfælde med værneregler, hvor kreative folk har fundet et hul, f.eks. sambeskatning med datterselskaber i udlandet. Der troede Folketinget, at der var værneregler, der sikrede, at der ikke kunne spekuleres, indtil man opdagede, at TDC og et par andre kæmpestore koncerner lige pludselig misbrugte muligheden for sambeskatning og milliarderne flød ud af statskassen. Ja, så blev det værre, ved at den tidligere skatteminister ikke ville lukke hullet, da det blev opdaget; men uanset om ministeren havde været mere på dupperne, var pengene strømmet ud i stort omfang, fordi de værneregler, man troede man havde, ikke virkede alligevel. Det er problemstillingen.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jo, men jeg så sådan set gerne, at vi gik tilbage til 1903 og tog udgangspunkt i statsskattelovens

§ 4, 5 og 6, som stadig væk er hjerte, nyre og lever i den danske skattelovgivning. Hvis vi kunne have nøjedes med dem, ville det være meget, meget enklere, men problemstillingen er, at selv så enkle regler – som man så kan sige faktisk er enkle, overskuelige regler – vil kunne misbruges, fordi der selv blandt de få paragraffer er fortolkningsmuligheder, og derfor har vi jo besluttet gennem tiderne at bygge skattelovgivningen op, især på selskabsskatteområdet, sådan at den i højere og højere grad har forskellige værneregler.

Kl. 13.10

De værneregler, der er her med hensyn til objektivering, har vi lavet på en sådan måde, at vi har sagt: Du har tilladelse til at lave dine omstruktureringer, men du skal så til gengæld holde aktierne i en tidsperiode, og hvis ikke du gør det, så skal du tilbage til præcis den samme model, som vi har i dag, og som eksisterer, og få tilladelse for at undgå at betale skat.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er tiden udløbet. Der er endnu en kort bemærkning, og den er fra hr. Klaus Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Det er til ministerens bemærkning om, at lovforslaget bygger på, at loven træder i kraft fra fremsættelsesdatoen. Det har jeg også læst et sted i bemærkningerne, men nu kunne jeg ikke finde det, da jeg sad og bladrede i forslaget. Jeg vil sige, at der nu tilsyneladende er 12 forskellige tidspunkter, loven træder i kraft på. Men det er ikke så meget det, jeg vil tale om.

Vi har jo ofte en situation, hvor vi lader skatlove træde i kraft fra fremsættelsesdagen for at undgå, at folk handler med henblik på at undvige den beskatning eller de regler, som man indfører. Jeg vil godt spørge ministeren: Hvad er ideen egentlig med at opretholde det system, når man sender et lovforslag ud til en meget bred høring, hvor alle og enhver jo kan sætte sig ned og læse, hvad der sker, og kan træffe alle de foranstaltninger, de overhovedet ønsker, for at undgå beskatningen fremover? Hvad er så ideen i bare at sige, at det undgår vi ved at lade det træde i kraft fra fremsættelsesdagen? Det gør man jo ikke, når det har været almindeligt kendt inden.